

8. Ὁ διάκονος Φίλιππος

Ἐπειτα ἀπὸ τὸ λιθοβολισμὸ καὶ τὸ μαρτυρικὸ θάνατο τοῦ Στεφάνου ἀκολούθησε ἄγριος διωγμὸς κατὰ τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας στὰ Ἱεροσόλυμα.

Ἀπὸ τοὺς ἀγριότερους διώκτες τῶν χριστιανῶν ἦταν ὁ Σαούλ, ποὺ εἶχε διακριθῆ στὸ μαρτύριο τοῦ Στεφάνου, κρατώντας τὰ ἐπανωφόρια τῶν βασανιστῶν καὶ παρακινώντας τοὺς νὰ χτυποῦν χωρὶς ἔλεος τὸν πρωτομάρτυρα.

Ὁ Σαούλ ἔμπαινε στὰ χριστιανικὰ σπίτια καὶ ἄντρες καὶ γυναῖκες τοὺς ἔσερνε στὴ φυλακὴ. Τὸ ὄνομά του εἶχε καταστήσει ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν χριστιανῶν.

Γιὰ ν' ἀποφύγουν τὴ φυλακὴ καὶ τὶς κακοποιήσεις, ὅλοι οἱ χριστιανοὶ ἔφυγαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ διασκορπίστηκαν σὲ διάφορες πόλεις τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Σαμαρείας. Μόνο οἱ Ἀπόστολοι ἔμειναν στὶς θέσεις τοὺς στὰ Ἱεροσόλυμα.

Ἀνάμεσα στοὺς χριστιανούς, ποὺ ἔφυγαν ἀπὸ τὴν ἱερὴ πόλη, ἦταν καὶ ὁ διάκονος Φίλιππος, ποὺ ἦταν ἐξίσου φλογερὸς καὶ πιστὸς μὲ τὸ Στέφανο.

Ὁ Φίλιππος ἦρθε στὴν πόλη τῆς Σαμαρείας καὶ ἄρχισε νὰ κηρύττει τὸ Εὐαγγέλιο καὶ νὰ κάνη θαύματα. Πολλοὶ Σαμαρεῖτες, ἄντρες καὶ γυναῖκες, πίστεψαν στὴ διδασκαλία του καὶ βαπτίστηκαν.

Ὅταν πληροφορήθηκαν οἱ Ἀπόστολοι στὰ Ἱεροσόλυμα, ὅτι οἱ Σαμαρεῖτες δέχτηκαν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, ἔστειλαν ἐκεῖ τὸν Πέτρο καὶ τὸν Ἰωάννη, γιὰ νὰ ἐνισχύσουν τοὺς νεοφώτιστους χριστιανούς καὶ νὰ τοὺς μεταδώσουν τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Ἀνάμεσα στοὺς νεοφώτιστους ἦταν καὶ ὁ Σίμωνας ὁ μάγος. Αὐτὸς μὲ τὰ μάγια του εἶχε προκαλέσει τὸ θαυμασμὸ τῶν Σαμαρειτῶν καὶ εἶχε κατορθώσει νὰ τοὺς πείσει νὰ τὸν θεωροῦν σὰν ἓνα εἶδος ἀνθρώπου ὑπερφυσικοῦ. Ὅταν ὅμως ὁ Σίμωνας εἶδε τὰ πραγματικὰ θαύματα καὶ

τή δύναμη τοῦ Φιλίππου, πίστεψε κι αὐτὸς καὶ βαφτίστηκε. Τώρα ποὺ ἤρθαν οἱ Ἀπόστολοι στὴ Σαμάρεια καὶ εἶδε τὴ θεϊκὴ τους δύναμη, σκέφτηκε πὼς θὰ εἶχε μεγάλο συμφέρον, ἂν ἀποχοῦσε καὶ αὐτὸς τὸ δικαίωμα καὶ τὴ δύναμη νὰ χαρίζῃ Ἅγιο Πνεῦμα ὅπως οἱ Ἀπόστολοι.

Πλησίασε τότε τοὺς Ἀποστόλους καὶ τοὺς πρόσφερε πολλὰ χρήματα λέγοντας: «Δώστε καὶ σὲ μένα αὐτὴ τὴν ἐξουσία, ὥστε σὲ ὅποιον ἐπιθέσω τὰ χεῖρά μου νὰ δέχεται Ἅγιο Πνεῦμα».

Ὁ Πέτρος ὁμως τὸν καταράστηκε μὲ ὀργή καὶ τοῦ εἶπε: «Τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἶη εἰς ἀπώλειαν». Δηλ. «Νὰ χαθῆς καὶ σὺ καὶ τὰ χρήματά σου, ποὺ νόμισες πὼς ἡ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μπορεῖ νὰ ἀγοραστῇ μὲ χρήματα», Ἀπὸ τότε ἡ Ἐκκλησία ἀπαγορεύει αὐστηρὰ νὰ πουλιεῖται ἡ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἡ ἱεροσύνη. Τὴν πράξιν αὐτὴ τὴν ὀνομάζει σιμωνία ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ μάγου Σίμωνα.

Οἱ Ἀπόστολοι ὕστερα ἀπὸ λίγες ἡμέρες παραμονῆς στὴν πόλη τῆς Σαμάρειας βῆγαν σὲ περιοδεῖα σὲ πολλές κομποπόλεις στὴ Σαμάρεια κηρύττοντας τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ κατοῦν γύρισαν στὰ Ἱερουσόλυμα.

9. "Ενας ἐπίσημος ἐθνικὸς γίνεται Χριστιανὸς

Αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἐπέστρεψε ἀπὸ τὰ Ἱερουσόλυμα στὴν πατρίδα του ὁ διαχειριστὴς τῆς βασιλείας τῆς Αἰθιοπίας, ποὺ ἦταν κάτι σὰν ὑπουργὸς δηλ. τὸν οικονομικῶν τῆς χώρας.

Φαίνεται πὼς ὁ ἄρχοντας αὐτὸς ἔκανε ταχτικὲς ἐπισκέψεις στὰ Ἱερουσόλυμα, γιὰ νὰ προσκυνᾷ τὸ Θεὸ τοῦ Ἰσραὴλ. Τώρα ταξίδευε μὲ ἄμαξα καί, γιὰ νὰ μὴ χάνῃ τὸν καιρὸ του στὸ μακρινὸ ταξίδι του, μελετοῦσε τὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Τοῦ εἶχε κάμει ζωηρὴ ἐντύπωση ὁ προφήτης Ἡσαΐας καὶ μάλιστα ἡ προφητεία, στὴν ὁποία ὁ Ἡσαΐας προλέγει τὰ παθήματα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅπως συνήθιζαν ἐκείνη τὴν ἐποχὴ, ὁ ἄρχοντας τῆς Αἰθιοπίας διάβαζε μεγαλόφωνα, χωρὶς καὶ νὰ καταλαβαίνει καλὰ καλὰ τί διάβαζε.

Σαφηνὰ ἄκουσε πολὺ κοντὰ του μιὰ φωνὴ νὰ τοῦ λέη:

— Γινώσκεις ἂ ἀναγινώσκεις; Δηλ. Καταλαβαίνεις αὐτὰ ποὺ διαβά-
ζει;

— Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ καταλαβαίνω τὸ νόημα αὐτῶν ποὺ διαβά-
ζω, χωρὶς νὰ μὲ βοηθήσῃ κάποιος ποὺ νὰ ξέρη; τοῦ ἀπάντησε ὁ ἄρχον-
τας καὶ τὸν παρακάλεσε ν' ἀνεθῆ κοντὰ στὸ ἄμαξι νὰ συζητήσουν.

Ὁ Φίλιππος, ποὺ εἶχε φύγει μὲ διαταγὴ τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴ Σαμάρεια, εἶχε ἀκολουθήσει τὸν ἴδιο δρόμο μὲ τὸν Αἰθίοπα ἄρχοντα. Τὸν ἄκουσε ποὺ διάβαζε μεγαλόφωνα καὶ τοῦ μίλησε, ὅπως εἶπαμε. Τώρα ποὺ τὸν κάλεσε στὸ ἄμαξι του ὁ ἄρχοντας, ἀνέβηκε καὶ κάθισε κοντὰ του. Ὁ Αἰθίοπας τὸν παρακάλεσε νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ τί ἀκριβῶς θέλει νὰ πῇ ἡ προ-
φητεία ποὺ διάβαζε καὶ δὲν ἔννοοῦσε.

Ἀφορμὴ ζητοῦσε καὶ ὁ Φίλιππος καὶ ἄρχισε νὰ τοῦ μιλῇ γιὰ τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό. Τοῦ μίλησε γιὰ τὴ Θεία γέννηση τοῦ Ἰησοῦ, γιὰ τὴ διδασκαλία Του καὶ γιὰ τὰ θαύματά Του. Τοῦ περιέγραψε τὸ Πάθος τοῦ Κυρίου, τὴν Ἀνάστασή Του καὶ τέλος τὴν Ἀνάληψή Του στοὺς οὐρανοὺς.

Συνεχίζοντας ὁ Φίλιππος πρόσθεσε πὼς ὁ Κύριος εἶπε στοὺς μαθη-
τές του: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Ἐκείνη ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ περνούσαν ἀπὸ τὸ νερὸ μιᾶς πηγῆς. Εἶδε ὁ Αἰθίοπας τὸ νερὸ καὶ λέει στὸ Φίλιππο:

— Νά, ἐδῶ εἶναι τὸ νερὸ! Τί μ' ἐμποδίζει νὰ βαφτιστώ τώρα;

— Ἄν πιστεύῃς μὲ ὄλη σου τὴν καρδιά, μπορεῖς νὰ βαφτισθῆς, ἀπαντᾷ ὁ Φίλιππος.

— Πιστεύω, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἶπε ὁ ἄρχοντας.

Καὶ σ' ἐκείνη τὴν ἐρημιὰ στάθηκε ἡ ἄμαξα καὶ κατέβηκαν καὶ οἱ δύο κοντὰ στὸ νερὸ, ὅπου ὁ Αἰθίοπας ὑπουργὸς βαφτίστηκε, καὶ ὁ Φίλιππος ἔγινε ἄφαντος μὲ τὴν ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Δὲν τὸν εἶδε πλέον ὁ ἄρχοντας τῆς Αἰθιοπίας, συνέχισε ὁμως τὸ δρόμο του χαρού-
μενος καὶ μὲ θερμὴ πίστη γιὰ τὸν Ἰησοῦ. Ἦρθε στὴν πατρίδα του, πρῶτος αὐτὸς χριστιανὸς στὴν Αἰθιοπία, καὶ καθὼς λένε, κήρυξε τὴ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ στὴ χώρα του καὶ ἱδρυσε τὴν πρώτη χριστιανικὴ Ἐκκλησία.

